

Rapport

Datum: 21 december 2006
Rapportnummer: 2006/386

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de minister van Justitie zijn klacht van 2 augustus 2004 over functionarissen van het Ministerie van Justitie, de minister zelf en de directeur Toegang rechtsbestel, niet heeft behandeld.

Beoordeling

Bevindingen

1. Op 8 april 2004 wendde verzoeker zich met zijn klacht, dat de procureur-generaal van de Hoge Raad een klacht over de voorzitter van de Raad van Discipline niet in behandeling heeft genomen, tot de minister van Justitie.
2. De directie Toegang rechtsbestel van het ministerie, stuurde verzoeker op 28 april 2004, namens de minister, een ontvangstbevestiging van de brief van 8 april 2004.
3. In zijn aan de directie Toegang rechtsbestel van het ministerie gerichte brief van 8 mei 2004 gaf verzoeker een aanvulling op zijn brief van 8 april 2004. Hij refereert daarin aan zijn klacht over de voorzitter van de Raad van Discipline te Amsterdam.
4. De directeur Toegang rechtsbestel reageerde, namens de minister, bij brief van 18 mei 2004 op bovengenoemde brieven van verzoeker. Hij stelt daarin onder andere dat hij verzoeker met betrekking tot zijn ongenoegen over het handelen van de procureur-generaal bij de Hoge Raad niet verder kan helpen aangezien de rechterlijke macht onafhankelijk is. Verder informeert de directeur verzoeker over de te volgen klachtenprocedure bij klachten over een advocaat en bij klachten over de voorzitter van de Raad van Discipline.
5. Op 28 mei 2004 legde verzoeker - voor zover hier van belang - een aantal vragen aan de minister voor, waaronder vragen die betrekking hebben op de functie van de procureur-generaal bij de Hoge Raad. Ook verzocht hij zijn brieven van 8 april en 8 mei 2004 met voorrang te behandelen en de klacht over de procureur-generaal bij de Hoge Raad in behandeling te nemen.
6. De minister beantwoordde verzoekers brief van 28 mei 2004 bij niet ondertekende brief van 3 juni 2004. Hij verwijst daarin naar zijn brief van 18 mei 2004 en stelt onder andere verdere correspondentie over het onderwerp niet zinvol te achten. De minister gaat niet in op verzoekers vragen en geeft daarbij aan dat het ministerie geen rechtskundige adviezen geeft.
7. Op 2 augustus 2004 diende verzoeker de klacht in bij de minister dat de directeur Toegang rechtsbestel en de minister zelf zijn brieven van 8 april, 8 en 28 mei 2004 bij

brieven van 18 mei en 3 juni 2004 niet zorgvuldig hadden behandeld. Ook legt verzoeker een klacht over de procureur-generaal bij de Hoge Raad aan de minister voor. Verzoeker noemt in zijn brief ook het College van procureurs-generaal (hoofd openbaar ministerie), kennelijk ten onrechte in de veronderstelling dat de procureur-generaal bij de Hoge Raad tot het College van procureurs-generaal behoort.

8. Op 31 augustus 2004 reageerde de minister van Justitie op verzoekers (klacht)brief. De minister stelt dat hij betreffende de klacht tegen de procureur-generaal bij de Hoge Raad geen taak of bevoegdheid heeft. Hij biedt daarin zijn excuses aan voor het feit dat de brief van 3 juni 2004 abusievelijk niet door hem was ondertekend. Hij schrijft ook dat het Ministerie van Justitie geen rechtskundige adviezen geeft. Verder verwijst de minister naar de inhoud van zijn eerdere brief (18 mei 2004) en stelt hij verdere correspondentie over het onderwerp niet zinvol te achten.

9. Verzoeker klaagt erover dat de minister van Justitie zijn klacht van 2 augustus 2004 over functionarissen van het Ministerie van Justitie, de minister zelf en de directeur Toegang rechtsbestel, niet heeft behandeld. Hij stelt het te betreuren dat het ministerie zijn klacht als correspondentie aanmerkt en niet in behandeling neemt.

10. De minister stelt zich op het standpunt dat er veelvuldige correspondentie is geweest tussen het ministerie en verzoeker. Hij stelt de klacht op grond daarvan niet in behandeling te nemen. De minister stelt ook dat aan verzoeker reeds is aangegeven dat verdere correspondentie niet zinvol wordt geacht.

11. Op 25 mei 2005 heeft de Nationale ombudsman verzoeker geïnformeerd omtrent de functie en onafhankelijkheid van de procureur-generaal bij de Hoge Raad.

Beoordeling

12. Ter beoordeling van de klacht van verzoeker is het beginsel van fair play bepalend. Dit beginsel houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit beginsel is voor wat betreft het wel of niet in behandeling nemen van klachten uitgewerkt in artikel 9:8 eerste en tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het geeft aan in welke gevallen een bestuursorgaan niet verplicht is onderzoek naar een klacht in te stellen. Dit houdt in dat indien zich geen van de in artikel 9:8 eerste en tweede lid van de Awb genoemde omstandigheden voordoet, het bestuursorgaan verplicht is om de klacht over een gedraging van het bestuursorgaan in behandeling te nemen.

13. In deze zaak staat vast dat de minister de klacht van verzoeker dat de procureur-generaal bij de Hoge Raad een klacht niet in behandeling heeft genomen en dat de directeur Toegang rechtsbestel en de minister zelf zijn brieven niet zorgvuldig hebben beantwoord, niet in behandeling heeft genomen.

Ook staat vast dat de minister daarbij geen van de, limitatief opgesomde, omstandigheden van artikel 9:8 eerste en tweede lid van de Awb heeft aangevoerd. De minister stelt dat er veelvuldige correspondentie met verzoeker is gevoerd. Op grond daarvan wordt de klacht niet in behandeling genomen. Het enkele feit dat reeds veelvuldig met verzoeker is gecommuniceerd valt echter niet onder de limitatief opgesomde omstandigheden in welke het bestuursorgaan niet verplicht is een onderzoek naar een klacht in te stellen.

14. Het gedeelte van verzoekers klacht dat ziet op het niet in behandeling nemen van de klacht over de procureur-generaal bij de Hoge Raad, heeft de minister terecht niet in behandeling genomen. De procureur-generaal bij de Hoge Raad is immers op grond van artikel 117, eerste lid, van de grondwet voor het leven benoemd. Hij is derhalve onafhankelijk en niet ondergeschikt aan de minister van Justitie. De minister is niet bevoegd een klacht over de procureur-generaal bij de Hoge Raad in behandeling te nemen.

Ten aanzien van dit gedeelte van verzoekers klacht komt de minister dan ook niet toe aan toetsing van artikel 9:8 eerste en tweede lid van de Awb. Voor zover de minister de positie van de procureur-generaal bij de Hoge Raad in zijn brief aan verzoeker van 18 mei 2004 onvoldoende heeft verduidelijkt, is daaraan tegemoetgekomen door de Nationale ombudsman in zijn brief van 25 mei 2005.

15. Voor zover verzoekers klacht ziet op het niet in behandeling nemen van de klacht over het onzorgvuldig beantwoorden van verzoekers brieven door de minister zelf en door de directeur Toegang rechtsbestel, moet worden geoordeeld dat de minister de klacht ten onrechte als correspondentie heeft afgedaan. De minister heeft daardoor in strijd met het fair play beginsel gehandeld.

16. De onderzochte gedraging ten aanzien van de behandeling van de klacht over de minister zelf en over de directeur Toegang rechtsbestel is niet behoorlijk wegens strijd met het beginsel van fair play. De onderzochte gedraging ten aanzien van de behandeling van de klacht over de procureur-generaal bij de Hoge Raad is behoorlijk.

17. De Nationale ombudsman is overigens van oordeel dat verzoeker, gezien de kern van verzoekers brieven, inmiddels afdoende antwoord op zijn vragen heeft gekregen. Daarom ziet de Nationale ombudsman geen aanleiding voor het doen van een aanbeveling aan de minister de klacht over de minister zelf en over de directeur Toegang rechtsbestel alsnog in behandeling te nemen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de minister van Justitie is voor wat betreft het niet in behandeling nemen van de klacht over de minister zelf en over de directeur Toegang rechtsbestel gegrond, wegens strijd met het beginsel van fair-play.

De klacht over de onderzochte gedraging van de minister van Justitie is voor wat betreft het niet in behandeling nemen van de klacht over de procureur-generaal bij de Hoge Raad niet gegrond.

Onderzoek

Op 27 maart 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Voorburg, met een klacht over een gedraging van de minister van Justitie. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de minister en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen. De minister van Justitie gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van 28 maart 2005, met bijlagen.

Het bij het Ministerie van Justitie opgemaakte klachtdossier.

De reactie van de minister van 12 april 2006.

De reactie van verzoeker van 1 juni 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Algemene Wet Bestuursrecht

Artikel 9:8, eerste en tweede lid

"1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

- a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld;
  - b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;
  - c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden,
  - d. waartegen door de klager beroep kan of kon worden ingesteld;
  - e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,
  - f. zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.
2. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is."